

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: علی مشرف

۲۶ دسمبر ۲۰۱۹

ضد کمونیسم در سطحی پوچ و احمقانه!

گزیده‌ای از سخنرانی «دیمیتریس کوتسومباس» دبیرکل حزب کمونیست یونان به مناسبت آغاز اجلاس‌های احزاب کمونیستی و کارگری اروپا که روز ۹ دسمبر به دعوت حزب کمونیست یونان تشکیل شد و ۳۳ نماینده از ۳۰ حزب کمونیستی و کارگری اروپا را گرد هم آورده بود.

احضار ارواح

۱۷۱ سال از زمان این برداشت که «شبح کمونیسم در اروپا در حرکت است»، می‌گذرد. این همان «شبح» است که امروز اکثر پارلمان‌های کشورهای اروپائی و خود اتحادیه را که ضدکمونیسم را سیاست رسمی خود اعلام کرده اند، تعقیب می‌کند. در سپتمبر سال گذشته فراکسیون‌های حزب مردم (دمکرات مسیحی‌ها)، سوسیال دمکرات‌ها، لیبرال‌ها و سبزها در پارلمان اروپائی با یکدیگر متحد شدند تا یک قطعنامه ضدکمونیستی را با ۵۳۵ رأی موافق، ۶۶ رأی مخالف و ۵۲ رأی ممتنع به تصویب رسانند.

درست مثل ۲۰۰ سال پیش، امروز نیز همین‌طور است که کلیه «نیروهای سیاسی اروپای کهنه» یکتنه علیه «شبح» انقلاب اجتماعی، عدالت اجتماعی و لغو استثمار انسان از انسان و جامعه کمونیستی نوین که آن‌ها را تعقیب می‌کند، به پا خاسته اند.

امروز تهاجم ضدکمونیستی با صدور قطعنامه ننگین پارلمان اتحادیه اروپائی نشان می‌دهد که ایده‌های انقلابی کمونیسم با وجود پی‌آمدهای سنگینی که ضدانقلاب در اتحاد جماهیر شوروی و در اروپای شرقی و مرکزی برای جنبش کمونیستی به همراه داشت، با این‌که از «پایان تاریخ» سخن رفت و با وجود مشکلات عظیمی که احزاب کمونیستی و کارگری در اروپا با آن روبه‌رو هستند، با این‌حال نیروهای طبقه کارگر اروپا را کماکان الهام می‌بخشد.

ولی ما هنوز زنده‌ایم!

به همه نیروهای اروپای «کهنه» که از جامعه فاسد و گندیده سرمایه‌داری دفاع می‌کنند و به حق باید بلرزند می‌گوئیم که کوشش‌های آن‌ها بی‌ثمر خواهد بود.

اتهامات واهی

ما به تهاجم ضدکمونئیستی که در سطح اروپا، در هر کشور اروپائی، بسط داده شده کمبها نمی‌دهیم. ما از شرایط دشواری که کمونئیست‌ها در یک سلسله از کشورهای اروپائی با آن روبه‌رو هستند (در کشورهای بالتیک، در اوکراین و پولند)، زندانی کردن و به دادگاه کشیدن و غیره کمونئیست‌ها آگاهیم.

می‌بینیم که تصویب قطع‌نامه ضدکمونئیستی درست به مناسبت ۸۰-مین سالگرد آغاز جنگ دوم جهانی، با ممنوع ساختن نمادها، نابودی تندیس‌ها و تشدید سرکوب احزاب کمونئیستی، اقدامات ضدکمونئیستی سنگین‌تری را در اروپا خواستار است.

ضدکمونئیسم در اروپا وقتی که اتحاد شوروی را «همپیمان هیتلر» و مسؤل آغاز جنگ جهانی دوم مطرح می‌کند، به سطح بسیار بی‌معنی و پوچی رسیده است. آن‌ها کوشش می‌کنند واقعیت‌ها را چنان وارونه کنند که گویی جنگ جهانی دوم مانند جنگ جهانی اول نتیجه تشدید تضادها بین قدرت‌های امپریالیستی و مبارزه برای تقسیم نوین جهان نبوده است.

این تضادها به دلیل وجود اتحاد جماهیر شوروی در ارتباط با بحران اقتصادی سرمایه‌داری جهانی بین سال‌های ۱۹۲۹ تا ۱۹۳۳ شدت یافت. مشکلات بحران بزرگ سرمایه‌داری دیگر فقط با جنگ بین کشورهای سرمایه‌داری قابل حل بود.

هم قبل و هم بعد از جنگ دوم جهانی، هدف بلوک‌های امپریالیستی متشکل از کشورهای سرمایه‌داری فاشیستی و غیرفاشیستی تلاشی اولین کشور کارگری سوسیالیستی یعنی اتحاد جماهیر شوروی، مشعل فروزان خلق‌های جهان بود.

هم جنگ‌های جهانی امپریالیستی و هم صدها جنگ منطقه‌ئی به نفع کشورهای سرمایه‌داری پر قدرت صورت گرفت، جنایت‌های نفرت‌انگیز امپریالیستی علیه بشریت، از جمله هزاران قتل عظیم و اعمال قساوت‌آمیز و خشن بی‌نظیر!

حقیقت این است!

احزاب کمونئیستی و کارگری اروپا سازوکار افتراء‌آمیز «دو افراط‌گرا» را رد می‌کنند! ما رابطه ارگانیک بین شقاوت نازیسم-فاشیسم و سرمایه‌داری انحصاری را مورد تأکید قرار می‌دهیم! ما اعلام می‌کنیم، تصادفی نیست که تهاجم ضدکمونئیستی با کوشش‌های نیروهای سیاسی بورژوازی برای تطهیر فاشیسم هماهنگ می‌گردد تا کسانی را که با نازی‌های کشورهای بالتیک و اوکراین و نقاط دیگر همکاری می‌کردند به عنوان قهرمان قالب کنند.

در این کوشش‌ها کلیه کشورهای اتحادیه اروپائی به طور کل شریکند که از سال پیش حاضر نشدند قطع‌نامه‌هایی را که همه ساله روسیه در مجمع عمومی ملل علیه «قهرمان‌سازی ناسیونال سوسیالیسم» مطرح می‌کند، پذیرفته و مورد تأیید قرار دهند.

تجدیدنظر در مورد پیروزی علیه فاشیسم

از چند سال پیش شاهدیم که اتحادیه اروپائی مانعی نمی‌بیند تا نیروهای ارتجاعی و همین‌طور علناً فاشیست را مورد حمایت خود قرار دهد تا در اوکراین همراه با ایالات متحده آمریکا اهداف ژئوپولیتیک خویش را تحمیل کند.

ما به خلق‌های اروپا و تمام جهان یادآور می‌شویم که این پرچم سرخ، پرچم نخستین کشور سوسیالیستی جهان، اتحاد جماهیر شوروی بود که به افتخار پیروزی بر فاشیسم، ارتش المان نازی که گویا شکست‌ناپذیر محسوب می‌شد، بر فراز ساختمان رایش‌تاگ برافراشته شد.

هدف اتحادیه اروپائی در قطع‌نامه ضدکمونیستی منعکس است، که خواستار تشکیل یک دادگاه «نورنبرگ جدید»، این بار برای کمونیسم و در رابطه با «نیاز فوری برای توافق و ارزیابی اخلاقی و حقوقی جنایت‌های ستالینیزم و دیکتاتورهای کمونیستی» است.

این قطع‌نامه تنها علیه کمونیست‌ها نیست، بلکه در عین حال کوششی است تا نتایج جنگ دوم جهانی که با خون ارتش سرخ، خون مردم اتحاد جماهیر شوروی، خون مبارزان رهایی‌بخش ضدفاشیستی ملی کمونیست و مبارزان دیگر خلق‌های اروپا حاصل شد، مورد تجدیدنظر قرار گیرد.

ما در هر موقعیتی به ۷۵-مین سالگرد پیروزی ضدفاشیستی خلق‌ها اشاره می‌کنیم، بزرگداشت همه کسانی که در صحنه نبرد و در مبارزات زیرزمینی علیه سرکوب و فاشیسم امپریالیستی جان خود را از کف دادند و یا زخمی و علیل شدند و همین‌طور احزاب کمونیستی جهان که مبارزه برای رهایی ملی را رهبری می‌کردند.

اگر همان‌طور که مخالفان ما تأکید می‌کنند که به کمونیسم پایان بخشیده اند و کمونیست‌ها بازی را باخته اند، پس چرا تهاجم کنونی علیه ایده‌آل‌های کمونیستی و همین‌طور کمونیست‌ها چنین ابعاد گسترده‌ای به خود گرفته است؟ ما می‌دانیم آن‌ها این‌طور سخن می‌گویند، زیرا بخوبی می‌دانند که برای اعلام «پایان مبارزه طبقاتی» هر قدر هم که جوهر دوات مصرف کنند، تا وقتی که به اصطلاح «اقتصاد بازار» حاکم است، آن‌ها قادر نخواهند بود هیچ‌گاه به هدف خود برسند.

سرمایه‌داری، سیستمی که برپایه سود و استثمار بنا شده و عمل می‌کند، مشکلات مردم را ایجاد می‌کند، بر پا نگاه می‌دارد و تشدید می‌کند و قادر نخواهد بود حوایج واقعی مردم را برآورده کند.

منبع: عصر ما
۲۰ دسامبر ۲۰۱۹